

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

§. 3. De Ministro Baptismi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

Pars 1. tract. 4. cap. 2. De Sacram. Baptismi. 335
mus sine solemnitatibus conferri, etiamsi per
unum aut alterum mensē expectandum sit, v.g.
dum Patrini adveniant: habenda interim est
cura, ne infans sine Baptismo decedat. Quod si
infans, ob periculum mortis, sine solemnitatibus
& ceremonijs baptizatus fuerit, solent illæ po-
stēa suppleri.

¶ 3. *De Ministro Baptismi.*

1. **Q**uivis homo ratione præditus validè bap-
tizat. Nititur hæc assertio institutione
Christi, quam usus Ecclesiæ, & traditio osten-
dit. Ratio verò institutionis est summa Baptismi
necessitas.

2. Peccat graviter extra necessitatem bap-
tizans, cui id de jure & ex officio non competit.
Peccat itidem ille, cui jure & ex officio compe-
tit baptizare, si extra necessitatem non solemniter
baptizet, nam Canones ob honorem Sacra-
menti severè præcipiunt, ut Sacerdos solemniter
in Ecclesia baptizet; nisi tamen obstet alicu-
jus personæ infamia, aut damnum notabile inde
secuturum.

3. Parentes graviter peccant, qui offerunt pro-
lem baptizandam alieno Parocho, sine licentia
proprij. Quia Ecclesiæ ordinationi cum viola-
tione alieni juris adversantur. Nisi constet spe-
ciale privilegium intervenire.

4. In casu necessitatis hic ordo observandus
est; ut præsentē Sacerdote aut Episcopo non
baptizet Diaconus; præsentē Diacono non
baptizet Clericus inferior; præsentē Clerico
non Laicus; præsentē viro non femina; denique
præsentē fideli non hæreticus aut infidelis. Etsi
hic ordo pervertatur, ita ut præsentē Sacerdote
alius

336 Pars 3. tract. 4. cap. 2. De Sacram. Baptismi.
alius seu Clericus, seu Laicus baptizare præsumat, erit peccatum sacrilegij mortale, similiter si infidelis baptizet præsentem fideli. Circa Clericos verò Sacerdote inferiores, marem item & fæminam, non videtur esse culpa plusquam venialis. imò nulla erit, si causa subit.

5. Minister Baptismi debet esse unicus; quare si alius materiam apponat, alius formam proferat, nihil efficitur, Quia tali casu forma, ego te baptizo est falsa, cum illam proferens non baptizet aquam applicando. Quod si simul plures Ministri materiam & formam super uno homine baptizando absolutâ intentione simul absolvant, singuli vere conficiunt Sacramentum tanquam causæ totales. Ratio est, quia unius actio alterius actionem non impedit, & uterque verè baptizat.

6. Requiritur etiam in Ministro intentio baptizandi saltem confusa more Ecclesiæ, ut c. 1. §. 2. probatum est.

Si contingat Ministrum baptizare marem quem putat esse fæmellam, nihil oberit valori Baptismi. Quia intendit baptizare infantem sibi præsentem. *Bonac. p. 4. n. 26. &c.*

7. In homine apud hæreticos baptizato possunt suppleri cæremoniæ; sed non est moris, ne fortasse rudis populus existimet nos hæreticorum baptisma debitâ formâ collatum tanquam minus validum improbare.

QUÆRES primò: An Parochus baptizare debeat infantem quem obstetrix affirmat se, apparente mortis periculo, ritè baptizasse? Negat *Sotus, Victoria, de Castro & plures alij*; afferentes solummodò supplendas esse cæremonias, quæ solent in publico Baptismo adhiberi.

Respondeo tamen, in tali casu infantem iterum

rùm à Parocho sub conditione baptizandum esse, si præter obstetricis testimonium aliam certitudinem non habeat de baptismo validè administrato. Confirmatur hæc responsio auctoritate Pastoralis Mechliniensis, in quo universaliter id fieri præscribitur, his verbis : *Conditionalis baptizatio faciendâ est circa infantes, qui ab obstetricibus baptizati esse referuntur.* Idemque disertè docet *Molanus, & Sylvius in 3. part. q. 66. art. 9. dub. 2.*

Et favet ratio : quia etsi obstetrix postea interrogata, ostendat se callere formam, & ritum baptizandi, potest tamen prudenter dubitari, an ex acceleratione, aut turbatione animi inter strepitus, & clamores parentum, & domesticorum, in ipso baptizandi actu errorem aliquem admiserit, quales aliquando intervenisse historiae non paucæ testantur.

Et idem ordinariè dicendum videtur, quando infantes ab aliis laicis, sive viris, sive feminis in simili casu domi baptizantur ; cum res tanti momenti magnam exigat cautelam ac securitatem. Dixi, *ordinariè*, quia non assentior illis qui id universaliter requirunt. Inveniuntur enim viri Laici in hoc non minus docti ac periti, quàm sint aliqui Clerici, & Sacerdotes.

Quæres secundò : An infans, qui ante partum videtur moriturus, possit in matris utero ab obstetrice, vel alio quopiam baptizari ?

Respondeo affirmativè, si v. g. obstetrix adeò perita sit, ut manu in matris uterum insertâ infantis corpus aliquâ ex parte aquâ perfundere possit, adjectâ verborum formâ consuetâ : ita docet *Suar. & 6. alij apud Dianam par. 1. r. 15.*

Idem dicendum est, quando matre pregnantem subitò extinctâ, possit in ejus corpore aditus aperiri,

§. 4. De Patrinis.

1. **A**D munus patrini tria requiruntur: 1. usus rationis (non certa ætas) 2. ut Patrinus in baptismo sit ipse baptizatus, & Patrinus in Confirmatione sit confirmatus, alioqui invalidè suscipiet munus Patrini, & non contrahet cognationem spiritualem. 3. Requiritur intentio formalis gerendi munus spiritualis Patris secundum consuetudinem Ecclesiæ, nec sufficit infantem materialiter tantum tenere.

2. Religiosi Patrini esse non debent; ne ob spiritualem cognationem nimia familiaritas cum secularibus, præsertim fæminis, contrahatur. Excipe tamen, si Religiosus sit Episcopus, aut si contraria consuetudo Prælati non contradicentibus id alicubi permetteret.

3. Pater non debet propriam prolem suscipere, ne contractâ cognatione spiritali cum conjuge debitum petere non possit. Nec decet ut duo conjuges alienam prolem suscipiant, potest tamen consuetudine honestari. Unde *Coninck* monet duos conjuges susipientes alienam prolem non contrahere cognationem spiritualem, alioquin talis susceptio ipsis graviter prohibita esset.

4. Patrinus unus esse debet, sive mas, sive mulier, vel ad summum duo, mas, & fæmina. Constat ex Trid. sess. 24. cap. 4. de reform. Ubi Parochus obligatur ut nomen baptizati, ac patrino- rum in librum diligenter referat, eosque moneat de cognatione spiritali contracta inter ipsos, & baptizatum, & illius patrem, ac matrem: nec